

BINKOŠTI

- K.** ^d Ubogi ljudje so bili, ^F kakor jaz, kakor ti,
^B metali so mreže v jezero
^F in pobirali davke pri mestnih ^{A⁷} vratih.
^d Kolikor vem, med njimi
^F ni bilo nobenega učitelja,
^B in ta, ki so ga klicali Učitelj,
^F je bil ^{A⁷} mrtev in pokopan.
- Z.** ^d ČE ČUTIŠ, DA PIHA Z ^C NEBA,
^d DA VETER ZAGANJA SE V ^A VRATA,
^d POSLUŠAJ, TO JE GLAS, KI TE ^C KLIČE
^d IN VABI, DA POJDI V ^A DALJAVO.
^d OGENJ ^G ZAGORI
^A V NJEM, KI ZNA ^d POČAKATI,
^F KI ZNA ^{A⁷} GOJITI UPE ^d LJUBEZNI.
- K.** ^F Imeli so v prsih srce, kakor jaz, kakor ti,
^B ki stiskala ga je ledena roka,

^F
imeli so oči, sprane od solza.

^d
Bledi v obraz od strahu in vročice,

^F
gotovo so mislili na izgubljenega prijatelja,

^B
na ženo, ki so jo pustili na hišnem pragu,

^F ^{A⁷}
in na križ, postavljen na vrhu griča.

^d ^C
Z. ČE ČUTIŠ, DA PIHA Z NEBA...

^d
K. In veter je udaril po hišnih vratih,

^F
kot nor privršel je v dvorano.

^B
V očeh in glasu jim je zagorel plamen,

^F ^{A⁷}
šli so ven na trg, pojoč od veselja.

^d
Človek, ki čakaš in skrivaš se v senci,

^F
prav tebi velja, kar ta glas govori.

^B
Prinaša ti radost, veselo novico:

^F ^{A⁷}
Božje kraljestvo je že prišlo.

^d ^C
Z. ČE ČUTIŠ, DA PIHA Z NEBA...